

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β'. ΤΕΥΧΟΣ 97^{ON}

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ἐξωτερικὴ ἐβδομάς
Ἐσωτερικὴ ἐβδομάς
Οἰκονομολογικὴ ἐβδομάς
Κων. Γ. Ἀγγελοπούλου: Στάσεις Ρωμαίων Λαγώνων ἐπὶ Τιβερίου
Μαρίας Γ. Καρατζῆ: Ὀλγα ἡ Ἀγία καὶ Βασίλισσα τῆς Ρωσίας
Στυλ. Γ. Μαυρομάτη: Αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρίαι
Ἡ οἰκονομικὴ ἀνύρθωσις τῆς Γερμανίας
Γ. Κλεμανσώ: Δημοσθένης

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχ. 150
ΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς)	» 75
ΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (αμερικῆς)	Δολλάρια 5

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τριμηνιαίων ἀριθμῶν δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτερα συμφωνίαι.

— Τὰ ἐμβλήματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΠΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΕΥΘ.: ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 72.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 28.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ :
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟ-
ΛΙΣ (Δεξαγιάς)
ΑΜΦΙΣΣΑ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΡΓΟΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΒΑΘΥ (Σάμου)
ΒΟΔΟΣ
ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
ΔΡΑΜΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΘΗΒΑΙ
ΙΘΑΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΒΑΛΑ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΡΔΟΒΑΣΙ
(Σάμου)
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΣΤΡΟΝ
(Δήμνου)
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ
ΚΟΜΟΤΙΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΛΕΥΚΑΣ
ΔΙΜΝΗ (Ευβοίας)
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
ΞΑΝΘΗ
ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
πλ. Τελεωνέλου

ΠΟΤΑΜΟΣ
(Κυθήρων)
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΠΥΡΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΣΠΑΡΤΗ
ΣΟΡΟΒΙΤΣ
ΣΥΡΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΤΣΟΥΤΑΙΟΝ
ΥΔΡΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΧΑΛΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ
ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ : ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ
Athens Banker's Corporation.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ : ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΟΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ.

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εις Δραχμάς και Σύνάλλαγμα επί του Έξωτερικού
έν όψει και επί προθεσμία.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 20.000 πρὸς 4 ο/ο

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

ΕΤΟΣ Β'.

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1926

ΤΕΥΧΟΣ 97ον

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Διευθυντής:
ΙΩΑΝ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Τὸ ζήτημα τῆς διατυμπνιζομένης συμφωνίας κατὰ τὰς ἑλληνοσερβικὰς διαπραγματεύσεις ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῇ ἐν συγκινήσει τὴν ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον. Καὶ δὲν θὰ φθάσωμεν βεβαίως μέχρι τοῦ σημείου νὰ διαμφισβητήσωμεν εἰς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοσερβικῶν ζητημάτων, — ὡς ἔπραξε τοῦτο μία πρωὶνὴ ἐφημερίς, — καίτοι ἡ καθ' ὅλου πολιτεία τῆς Κυβερνήσεως Παγκάλου — Εὐταξία μᾶς δίδει τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Καλῶς ἢ κακῶς ἡ παρούσα Κυβέρνησις εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως διακανονίσῃ τὴν μετὰ τῆς Σερβίας διαφοράν. Δὲν θὰ δυσχεράνωμεν τὸ ἔργον τῆς, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς διαπραγματεύσεις ἀντιπροσωπεύει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τοῦ νὰ ζητῇ ὁ κ. Ρούφος νὰ σιωπήσωμεν ἐπὶ τῶν διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας καλύπτει ὑποπτος πέπλος, εἶνε κάπως ὑπερβολικόν. Παρὰ τὰς καθουχαστικὰς διαβεβαιώσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων ἀντιπροσώπων, πολλὰ σοβαρὰ ἐνδείξεις ὑπάρχουν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις δὲν βαίνουν τόσο ὁμαλῶς ὅσον ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἀντιφάσεις εἰς τὰς ὁποίας περιπτύν τὸν κ. Ρούφος ὅσον καὶ ὁ κ. Ἀντοβιτς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ ἡμεροῦ τῶν συνεννοήσεων καὶ τὸ τοῦ κ. Γαβρήλοβιτς εἰς Βελιγράδι χαρακτηριστικὰ τῆς καταστάσεως. Ἐν τῇ τῆς δύο ἀντιπροσωπείας κινεῖται νὰ προετοιμάζωμεν τὸ ἔδαφος ἀκοπῆς τῶν διαπραγματεύσεων χίσεως αὐτῶν εἰς τὸ Βελιγράδι.

ἔπαισιν ἐπισθεν τῶν πληροφοριῶν

τούτων; Ἡ ἀποτυχία τῶν διαπραγματεύσεων ἢ ἡ ὑποχώρησις τῆς Ἑλλάδος καὶ πέραν τῶν ὁρίων εἰς τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ εἴχεσται ἡ καλὴ διάθεσις τῆς;

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ὀφείλει ἐξηγήσεις εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἡ δέσμευσις τοῦ τύπου καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας, δὲν εἶνε ἐπιχειρήματα ὅπως παραδοθῶμεν ἐν σιγῇ δέσμοι εἰς τοὺς Σέρβους, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν ἡ Κυβέρνησις Εὐταξία νὰ υπογράψῃ τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς Σερβίας.

Εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἐξηγήσαμεν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται νὰ παύσῃ ἡ διπλωματικὴ μυστικότητα περὶ τὰς ἑλληνοσερβικὰς διαπραγματεύσεις. Τί συμβαίνει ἐπὶ τέλους;

Εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκονται αἱ συνεννοήσεις καὶ ποῦ ὑπεχώρησαν ἐκατέρωθεν αἱ δύο ἀντιπροσωπείαι; Τὰ σημεῖα τῆς ἑλληνοσερβικῆς διαφορᾶς εἶνε γνωστὸν πόσον ἤσαν σοβαρὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεννοήσεων. Ἡ διαφορά αὕτη ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας;

Ἡ Ἑγγύς καὶ Μέση Ἀνατολή ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τὴν διπλωματίαν τῆς γῆρας Εὐρώπης. Ὡς νὰ μὴ ἤρουν αἱ περιπλοκαὶ ὑποθέσεις τῶν Βαλκανίων, τῆς Γουρκίας, τοῦ Μαρρόκου, τῆς Συρίας καὶ τῶν ἄλλων περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας ἀναπτύσσεται ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἡ Ἀβυσσηνία προσετέθη εἰς τὸν χορόν, περὶ δὲ αὐτῆς συμπτύσσονται αἱ Μεγ. Δυνάμεις εἰς τὰς ἀκρόβουλας. Ἀπὸ τίνος τὰ ἀνωτέρω Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἐσκέφθησαν ὅτι εἰς τὴν διεκδικήσιν μικρῶν χωρῶν πρὸς πολιτικὴν καὶ οἰκονομικήν

ιστών συνειργάσθη μετὰ τοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξία καὶ τινων τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων. Ὁ κ. Πάγκαλος ἐδήλωσεν, ὅτι ἐγκρίνει ἀνεπιφυλάκτως τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐξῆρε τὴν προσπάθειαν ταύτης πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς στενοχωρίου καταστάσεως. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Ἀθ. Εὐταξίας ἐδήλωσεν, ὅτι ἐλπίζει ἡ δρᾶσις τῆς Κυβερνήσεως τὸν νὰ σημειώσῃ ἀνωτέραν ἐπιτυχίαν ἐκείνης, ἣν ἐσημείωσεν ἡ δρᾶσις του ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν περίοδον 1909—1910.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν περὶ τοῦ χρόνου τῆς διενεργείας ἐκλογῶν, ἐδήλωσεν ὅτι θ' ἀπαιτηθῇ διὰ τὰ φθάσωμεν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς χρονικὸν διάστημα 3—4 μηνῶν. «Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ἐπεῖπεν ὁ κ. Εὐταξίας, ἂς ἐτοιμάσουν ἀπὸ τοῦδε τὰ πολιτικά τῶν προγράμματα, ἅτινα θὰ θέσουν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ».

Ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, πλὴν τοῦ κ. Δεμερτζή, ἐπικρίναντος δοιμῶς τὸν νέον περὶ Τύπου νόμον, προσέβη εἰς δηλώσεις ἀπαντητικὰς πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Π. Αραβαντινοῦ, ὁ κ. Γ. Καφαντάρης, αἵτινες ὅμως ἐδημοσιεύθησαν περιεκτικόμεναι. Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δηλώσεων τούτων δὲν ἐπετροπή ἡ δημοσίευσίς, διότι δι' αὐτῶν ἐκαλοῦντο οἱ ἀξιωματικοὶ ν' ἄρουν τὴν παρεχομένην πρὸς τὴν «κατάστασιν» ἐπίσχυσιν τῶν, διὰ τὴν ἀποφύγουν τὰς εὐθύνas τῆς δημοσυνοχουμένης καταστάσεως. Ἡ Κυβέρνησις ἐξαοχλήρισε τὸν κ. Καφαντάρην ἀνακόλουτον, διότι ἐνῶ μάχεται κατὰ τῆς στρατοκρατίας, ἐν τοιούτοις προσκαλεῖ τὸν στρατὸν εἰς ἐπίσχυσιν τῶν ἀνατροπικῶν προθέσεων του.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Τὰ ληφθέντα κατὰ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς τοῦ συναλλάγματος μέτρα καὶ ὁ κατὰ τὸ δυνατόν περιορισμὸς τῆς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος κυβείας ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνακοπήν τῆς ἀνατιμητικῆς τάσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν τοῦ ξένου συναλλάγματος εἰς τὰς περὶ τὰς 435—440 δρχ. κατὰ λίραν.

Ἀντιθέτως ὡς ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πράξεων ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἀγορᾷ ἐνισχύθη κατὰ τὴν διαρρέουσαν ἐβδομάδα ἡ κίνησις ἐν τῇ ἀγορᾷ χρεωγράφων, αἱ τιμαὶ τῶν ὁποίων ἐπέτυχον ἐλαφρὰν μὲν βελτιώσιν, γενικὴν ὅμως καὶ συνοδευομένην ὑπὸ πνεύματος ζωηρότητος καὶ

Ἄλλη ἀξία λόγου πολιτικῇ κίνησις δὲν ἐσημειώθη κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, οἱ δὲ κυβερνητικοὶ κύκλοι διατείνονται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐσα σταθερὰ ὡς ἀπολαμβάνουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κ. Παγκάλου, θὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἀνορθωτικὸν τῆς ἔργον.

Ἡ «Πολιτεία», ἥς ἡ ἐκδοσις εἶχε διακοπῇ ἐπιτολῇ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπανέλαβε τὴν ἐκδοσὶν τῆς, ἀρθείσης καὶ τῆς διώξεως τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε συναφῶς, ὅτι ἡ ἐπανέκδοσις καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων «Λημοκρατίας», «Ἐλευθέρου Λόγου» καὶ «Ἀθηναϊκῆς», εἶνε δυνατὴ ἄνευ ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας.

Ὁ κ. Παν. Τσαλδάρης ἐπανήλθεν ἐκ Κορινθίας εἰς Ἀθήνας. Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἐλευθεροφρόνων συνήλθον πολλοὶ πολιτευόμενοι καὶ ἐξήτασαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ τὴν δημιουργηθεῖσαν νέαν κατάστασιν. Τὸ κόμμα ἀπεφασίσθη νὰ συνέλθῃ εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐντὸς τοῦ Ἀγροῦστου.

Ἡ ἐν τῷ Στρατοδικεῖῳ διεξαχθεῖσα δίκη τῶν καταχραστῶν τοῦ χαρτοσήμου ἠκρωδῆθη καὶ πάλιν (διὰ δυνάμειν ἥδη φροῶν) λόγω ἀδιαθεσίας καὶ ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς διασκέψεως πρὸς ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως τῶν λαϊκῶν δικαιοῦν. Ἐγένετο λόγος περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχετικοῦ νόμου περὶ λαϊκῶν δικαιοῦν εἰς τὰ εἰδικὰ ταῦτα στρατοδικεῖα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται διατεθειμένη εἰς τὴν λήρην τοιοῦτου μέτρου.

Ἡ ἐν τῷ Στρατοδικεῖῳ διεξαχθεῖσα δίκη τῶν καταχραστῶν τοῦ χαρτοσήμου ἠκρωδῆθη καὶ πάλιν (διὰ δυνάμειν ἥδη φροῶν) λόγω ἀδιαθεσίας καὶ ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς διασκέψεως πρὸς ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως τῶν λαϊκῶν δικαιοῦν. Ἐγένετο λόγος περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχετικοῦ νόμου περὶ λαϊκῶν δικαιοῦν εἰς τὰ εἰδικὰ ταῦτα στρατοδικεῖα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται διατεθειμένη εἰς τὴν λήρην τοιοῦτου μέτρου.

Ἡ κατάργησις τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς τοῦ συναλλάγματος ἐπιτυγχάνεται ὁσημέραι ἐπὶ κοινῇ ἐκτίμησιν διὰ τῶν ληφθέντων δραστηριοποιουμένων μέτρων. Ἀπηγορεύθη ὅλος ὁ νόμιμος ἀντικείμενος χρηματισμὸς τῶν ἀνεπιστήμων χρηματιστησίων, παρακολουθοῦνται δὲ οἱ παίκται ἐξουσίας προσοχῆς καὶ δραστηριότητος μέχρι τοῦδε ληφθέντων μέτρων εἶνε τελείως ἱκανοποιημένη, καὶ τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ κίνησιν δὲ τῶν 20—30.000 λιρῶν κατ' ἑκάστην.

Εἰς μακρὰς δηλώσεις του ὁ κ.

Οἰκονομικῶν ἐξέθηκε τὴν κεντρικὴν γραμμὴν, ὅφ' ἥς ἐμπνέεται ἡ ὅλη οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως. Συμφώνως πρὸς ταῦτα, ἡ ἀνασύνταξις καὶ ἰσοσκελίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτυγχανομένη μόνον διὰ τῆς περιοχῆς τῶν δαπανῶν καὶ οὐχὶ δι' αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν, θέλει ἀποτελέσῃ τὸ κύριον μέλημα τῆς Κυβερνήσεως.

Συναφῶς ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως κατάρτισουν ἐκάστη, ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός της, τοὺς πίνακας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἀνασυνταχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς τρεχούσης χρήσεως. Τὰ ἔσοδα θὰ περιορισθῶν ἀναλόγως τῆς δυνατότητος τῆς ἀποδόσεως τῶν κειμένων φορολογιῶν. Ὡς δαπάνας δυναμένας σημαντικῶς νὰ περιορισθῶν ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἰδίως τὰς διὰ προμήθειας προβλεπομένας.

Πρὸς τοῦτο κρατεῖ σκέψις ὅπως ἀνασταλοῦν αἱ συμβάσεις ἐκεῖναι, δι' ἃς δὲν ἀνελήφθησαν εἰσέτι ὑποχρεώσεις ἢ εὐρίσκονται ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ὅπως τὸ Δημόσιον προέλθῃ εἰς συμβιβαστικὰς συνεννοήσεις, ὥστε διὰ καταβολῆς μικρῶν ἀποζημιώσεων ν' ἀπαλλαγῇ τοῦτο τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορροευσῶν ὑποχρεώσεων. Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, ὡς πρὸς τὰς παλαιὰς ἀπαιτήσεις ἐγένοντο εἰς τὸ παρελθὸν εἰς γαλλικὰς ἀγορὰς διὰ προμήθειας διαφόρων εἰδῶν, οἱ ἀναλαβόντες ταύτας οἱκοὶ θὰ ἔσαν διατεθειμένοι νὰ πρὸςθουν εἰς συνεννοήσεις διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκ τῶν ἀνελήφθεισων ὑποχρεώσεων, δεδομένου, ὅτι αἱ παραγγελίαι αὐτὰς ἐγένοντο μὲ τιμὴν λίρας εἰς 90 φράγκα, ἐνῶ σήμερον προκύπτει διαφορὰ ἀνωτέρα τοῦ διπλασίου λόγω ὑποτιμῆσεως τοῦ γαλλικοῦ φράγκου.

Σημαντικαὶ μειώσεις δαπανῶν θὰ γίνων καὶ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν πολεμικῶν ὑπουργείων. Ὡς ταῦτως θὰ περιορισθῶν κονδύλια ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπικισμοῦ καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται ν' ἀνέλθουν εἰς ἄνω τῶν 50 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Πλὴν τούτων ποσὸν 250 ἑκατομμυρίων δρχ. ὑπερ προβλέπεται δι' ἔργα ὁδοποιίας καὶ συντηρήσεως ὁδῶν, κρίνεται ὡς δυνάμενον ν' ἀπαλειψῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον μάλιστα τῆς ἐκδοσὶς μελετᾷ νὰ ρυθμίσῃ τὸ ὅλον ζήτημα συνάψεως παραγωγικοῦ δανείου.

Ἡ μείωσις τῶν δαπανῶν εἰς τὴν ἔχει νὰ προέλθῃ ἡ Κυβέρνησις, προβλέπει ὅτι ἡ οἰκονομία ὑπὲρ τὸ δισεκατομμύριον, ὅτι ἡ ἐκδοσις μελετᾷ νὰ ρυθμίσῃ τὸ ὅλον ζήτημα συνάψεως παραγωγικοῦ δανείου. Ἡ μείωσις τῶν δαπανῶν εἰς τὴν ἔχει νὰ προέλθῃ ἡ Κυβέρνησις, προβλέπει ὅτι ἡ οἰκονομία ὑπὲρ τὸ δισεκατομμύριον, ὅτι ἡ ἐκδοσις μελετᾷ νὰ ρυθμίσῃ τὸ ὅλον ζήτημα συνάψεως παραγωγικοῦ δανείου.

ὡς ἔγγιστα βαρῶν, οὕτως ὥστε οὗτος ν' ἀνασυνταχθῇ συμφώνως πρὸς τὴν ἀντοχὴν τοῦ φορολογουμένου λαοῦ.

Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἤρχισαν ἤδη, θ' ἀποπερατωθῶν δὲ μετὰ πενθήμερον. Τὸ σχέδιον τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐντὸς τοῦ τρέχοντος δεκαπενθημέρου πρὸς κύρωσιν.

Ἐπεγράφη ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ σύμβασις διακανονίζουσα ἀπάσας τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, ὡς π.χ. περὶ φορτώσεων καὶ ἐκφορτώσεων, ναυχιῶν πλοίων, ἀβαριῶν, κληρονομικῶν δικαιωμάτων, προνομίων εὐρεσιτεχνίας κτλ.

Συγκροτεῖται Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ Τραπεζιτικοῦ κόσμου μὲ σκοπὸν ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς γνωμοδοτικὸν σῶμα διὰ τὰς οἰκονομικὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον θέλει ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν διαφορῶν φορολογιῶν, τῆς καλυπτέρας βεβαιώσεως τῶν φόρων καὶ ἐν γένει τῆς κωδικοποιήσεως τῆς κειμένης φορολογικῆς νομοθεσίας.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Διομήδης ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Λονδίνον. Ὡς σκοπὸς τοῦ ταξιδίου του φέρεται ὁ διακανονισμὸς τῶν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πολεμικῶν χρεῶν, ὅστις παρὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου μέχρι ὥρας ναυαγῆ, ὡς καὶ ἡ σύναψις συμπληρωματικοῦ δανείου, τοῦ δανείου τῆς Κτηματιστικῆς πύργου καὶ τοῦ τῆς Φαουντέσιον ἐκ 4 ἑκατομμ. λιρῶν. Ὡσαύτως λίαν πιθανὸν εἶνε ὅτι ὁ κ. Διομήδης θέλει ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν θέλει ἐξετασθῇ ἡ σχετικὴ αἵτησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Π. Ε. Γ.

«ΜΑΡΤΥΡΕΣ».—Τὰ γραφεῖα τῆς «Ν. Ἑποχῆς» διαθέτουν σῶματα τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἰωάννου Μάλλωσκη «Μάρτυρες» ἐπὶ τῆς ἐν ἐξορίᾳ ζωῆς τῶν ἀσμενῶντων Κωνσταντίνου Ἐσλιν καὶ Ἰωάννου Δραγούμη. Τὸ βιβλίον τιμᾶται 25 δραχμῶν, ἀποστέλλεται δ' ἐλεύθερον ταχυδρ. τελῶν εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα τὴν ἀπόκτησίν του.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΑΣΕΙΣ ΡΩΜΑΪΚΩΝ ΛΕΓΕΩΝΩΝ ΕΠΙ ΤΙΒΕΡΙΟΥ

(Ἐκ τῶν χρονικῶν τοῦ Τακίτου)

A.

Ὑπὸ Κ. Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου ἀν-
γορεύθη Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης ὁ Τίβε-
ριος. Τὴν ἀνοδὸν τοῦ Τιβερίου εἰς τὸν θρό-
νον ἐπηκολούθησαν ἀμέσως στρατιωτικαὶ
στάσεις. Αἱ Λεγεῶνες τῆς Πανωνίας (1)
ἐστάσιασαν χωρὶς καμμίαν ἄλλην αἰτίαν εἰ-
μὴ τὴν εὐκολίαν τῆς δημιουργίας παραχῶν
κατὰ τὴν ἀνάρρησιν νέου Αὐτοκράτορος
καὶ τὴν ἐλπίδα πλουτισμοῦ εἰς ἐμφυλίους
πολέμους. Τρεῖς λεγεῶνες (2) τῆς Παν-
ωνίας εὐρίσκοντο ἐστρατοπεδευμέναι εἰς τὸ
αὐτὸ στρατόπεδον. Ὁ στρατηγὸς αὐτῶν
διοικητὴς Ἰούνιος Βλέσος, ἅμα πληροφορη-
θεὶς τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου καὶ τὴν
ἀνοδὸν τοῦ Τιβερίου εἰς τὸν θρόνον, εἴτε
λόγῳ πένθους διὰ τὸν Αὐγευστον, εἴτε λό-
γῳ ἑορτασμοῦ διὰ τὸν διάδοχον Τιβέριον,
διέκοψε τὰς συνήθεις ἀσκήσεις ἱππῶν στρατι-
ωτικῶν.

Ἡ διακοπή αὕτη ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ κα-
κοῦ. Ἡ ἀργία ἐγέννησε τὴν ἀκολασίαν καὶ
τὴν διχόνοιαν. Οἱ στρατιῶται τείνουσιν εὐ-
ήκοον οὐς εἰς τοὺς λόγους τῶν ραδιοῦρ-
γῶν, οἵτινες ἐπιδίδκου ἀνταρσίας, ὀρέγον-
τες ζωηρῶς τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ευμά-
ρειαν, ἀηδιάζοντες τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν

(1) Πανωνία ἐλέγετο πᾶσα ἡ ἑκτασίς ἡ περιλαμβανομένη μεταξύ τοῦ Δουνάβεως, τοῦ Ἰάνου καὶ τοῦ Σάβου, ἐληλύθη ἡ Αὐστρία, ἡ Στηρία, ἡ Καρινθία ἡ κάτω Οὐγγαρία καὶ ἡ Σλαβωνία.

(2) Ἡ λεγεὼν ἦτο πλήρης στρατιωτικὸν ὄμα. Τὸ πεζικὸν βαρέως ὀπλισμένον καὶ ἀποτελοῦν τὴν κυρίαν δύναμιν τῆς λεγεῶνος ἦτο διηρημένον εἰς 10 οὕτως εἶπείν συντάγματα, περιλαμβάνοντα 55 λόχους ὑπὸ τὴν διοίκησιν Χιλάρχων καὶ Ἑκατοντάρχων. Τὸ ἱππικὸν διηρημένον εἰς 10 ἵλας ἀπετέλει δύναμιν συντάγματος, περίπου 726 ἵππων. Τὸ πυροβολικὸν οὕτως εἶπείν περιελάμβανε 10 μεγάλας πολεμικὰς μηχανὰς καὶ 55 μικροτέρας. ὅλαι δὲ ἐξεσφενδύοντο κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν λίθους καὶ τόξα ὑπὸ ἀκρατήτου ἐντάσεως. Ἡς κυρίας ταύτας δυνάμεις τῆς λεγεῶνος συνεπλήρουν καὶ ἄλλα ελαφρότερα σώματα ἐπικούρων. Ἡ λεγεὼν οὖν στρατιωτικὸν ὄμα εἶχε δύναμιν 12,500 ἀνδρῶν. Ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ τῶν διαδόχων τοῦ ὁ ἐν εἰρήνῃ στρατὸς τῶν Ῥωμαίων περιελάμβανε 30 λεγεῶνας, ἧτοι δύναμιν 375,000 ἀνδρῶν.

ἐργασίαν.

Ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὑπῆρχε τις Περσέν-
νιος ἄλλοτε διευθυντὴς θεατρικῶν ἐπιχει-
ρήσεων καὶ εἶτα ἀπλοῦς στρατιώτης, ἀναί-
σχυντος, φλύαρος, εἰς τὸν ὅποιον ὅλαι· αἱ
συνήθειαι τοῦ θεατρίνου προσέδωκαν τὴν
μορφήν ραδιούργου. Οὗτος ἀντιληφθεὶς,
ὅτι εἰς τοὺς ἀπλοϊκοὺς στρατιώτας ἐγεννή-
θη ἀνησυχία τις περὶ τῆς τύχης αὐτῶν
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου, ἤρ-
χιζε νὰ τοὺς ἐξερεθίσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον
εἰς κρυφίας συναθροίσεις. Ἐξέλεγεν ἰδίως
τὰς νύκτας ἢ τὸ ἑσπέρας, καὶ ὅταν οἱ φρο-
νιμότεροι ἀπεσύρνοντο, συνήθριζε καὶ ἐρα-
διούργει τοὺς ἀχρειοτέρους. Βεβαιωθεὶς εἰς
τὸ τέλος, ὅτι ἀπέκτησε δι' αὐτῶν νέα στοι-
χεῖα ἄνταρσίας, εἶπε τὰ ἐξῆς εἰς στασιαστι-
κὸν λογίδιον

—«Διὰ ποῖον λόγον νὰ ὑπακούωμεν ὡς δοῦ-
λοι ἡμεῖς εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἑκατοντάρχων,
καὶ μικρότερον ἀριθμὸν χιλιάρχων; Πότε τὰ
χα οἱ στρατιῶται ἡμεῖς θὰ τολμήσωμεν νὰ
ζητήσωμεν ἀνακούφισιν εἰς τὰ δεινὰ ἡμῶν
ἂν δὲν πιέσωμεν διὰ τῶν παρακλήσεων ἕνα
νέον Αὐτοκράτορα, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ἐτι
καλῶς στερεωμένος εἰς τὸν θρόνον του; Ἡ-
τον ἀρκετὰ μεγάλη ἐκ μέρους αὐτῶν ἀναν-
δρία νὰ ὑποφέρωσι τόσον χρόνον, ὥστε
γέροντες σχεδὸν ὅλοι κατάφορτοι ἐκ τῶν
πληγῶν νὰ ἐξαναγκάζωνται εἰς θητεῖαν 30
καὶ 40 ἐτῶν. Ἡ ἄφεςις ἐκ τῶν τάξεων δὲν
εἶναι καὶ τὸ τέλος τῆς ἡουχίας αὐτῶν.
Προσδεδεμένοι εἰς τὴν σημαίαν, ὑφίσταντο
ὑπὸ ἄλλο ὄνομα τοὺς αὐτοὺς κόπους. Ἐάν
συνέπιπτε νὰ ἐπιζήσωσιν εἰς τόσους κινδύ-
νους, τοὺς ἐξαπέσταλλον εἰς τόπους μεμα-
κρυσμένους, διανέμοντες εἰς αὐτοὺς γαῖαν
εἰς κλίματα θανατηφόρα ἢ εἰς βράχους
γόνους. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ στρατιώτου
καθ' ἑαυτὴ βαρεῖα καὶ ἄκαρπος. Ἡ
καὶ τὸ σῶμα ἐνὸς πολίτου τῆς Ρώμης
πιμῆτο ἀντὶ 10 ἄσων (ἄσος σχεδὸν
κάλεπτον) καθ' ἡμέραν, διότι ἡ
αὐτὰ δεκάλεπτα ὁ στρατιώτης
ωμένος ν' ἀγοράσῃ τὴν στολὴν
πλισιμόν του, τὰς σκηνάς του
δὲ καὶ τὴν ἐπισείκειαν τῶν
ὅπως ἐπιτύχῃ καμμίαν εὐκο-
γὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Οἱ

ἀπήλλασσεν αὐτοὺς τῶν τιμωριῶν καὶ τῶν πληγῶν, τῆς δριμύτητος τοῦ χειμῶνος καὶ τῶν κόπων τοῦ θέρους. Πάντοτε εὐρίσκοντο ἀπασχολημένοι ἢ εἰς πόλεμον αἱματηρὸν ἢ εἰς εἰρήνην ἀνωφελῆ δι' αὐτοὺς. Μοναδικὸν μέτρον θεραπείας, προσέθεσεν ὁ θεατρίνος Περσέννιος, θὰ ἦτο νὰ ὀρισθῶσι νέοι ὅροι στρατεύσεως. Ἀντὶ δέκα ἄσσων ἡμερησίως θὰ ἔπρεπε οἱ στρατιῶται νὰ λαμβάνωσι ἡμερησίως ἐν θηνάριον, (ἀργυροῦν νόμισμα ἴσον πρὸς 18 ἄσσω, μίαν δραχμὴν). Ἡ ἀποστράτευσις νὰ ὀρισθῇ μετὰ 16 ἐτῶν ὑπηρεσίαν. Οἱ παλαιοὶ στρατιῶται, οἱ λεγόμενοι βετεράνοι, οἱ συμπληρώσαντες δηλαδὴ 16 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, νὰ ἦσαν εἰς τὸ ἐξῆς ἀπήλλαγμένοι, καὶ ἡ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμοιβὴ αὐτῶν θὰ ἐπληρωνετο εἰς χρήμα. Τὰ συντάγματα τῶν Πραιτωριανῶν, οἱ ἰσποῖοι ἐμισθοδοτοῦντο μὲ δύο θηνάρια τὴν ἡμέραν, καὶ οἱ ὅποιοι μετὰ 16 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐπανέρχονται εἰς τοὺς οἴκους των, διατρέχουσι τάχα, εἶπεν ὁ Περσέννιος, περισσοτέρους τῶν ἄλλων ἡμῶν στρατιωτῶν κινδύνους. Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ἡμεῖς νὰ ζηλοτυπήσωμεν τὴν θηλυπρεπὴ ὑπηρεσίαν τῶν Πραιτωριανῶν. Ἡμεῖς ἐστρατοπεδευμένοι ἐν τῷ μέσῳ βαρβάρων ἐθνῶν, ἀτενίζομεν διαρκῶς ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἡμῶν τὸν ἐχθρόν».

Οἱ στασιαστικοὶ αὐτοὶ λόγοι τοῦ πονη-
ροῦ καὶ ραδιούργου στρατιώτου καὶ πρώην
θεατρῶνων ἤρεσαν, ὡς εἰκῶς, καὶ ἐχειροκρο-
τήθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους. Ἐκαστος στρα-
τιώτης ἤρχισε ν' ἀφηγῆται τὰ βάσανά του
καὶ τὰ παράπονά του· οἱ μὲν δεικνύουσι τὰ
σημεῖα, τὰ ὅποια ἀφήκαν ἐπὶ τοῦ σώματος οἱ
ραβδισμοὶ τῶν ἑκατοντάρχων, ἄλλοι δεικνύ-
ουσι τὰς λευκάς αὐτῶν τρίχας, ἄλλοι τὰ
ράκη τῶν στολῶν καὶ τὰ ἡμίγυμνα αὐτῶν
μέλη. Ἐν τῇ παραφορᾷ αὐτῶν καὶ ἐν τῇ ἐ-
ξεγέρσει προτείνουσι νὰ ἐνώσῃσι τὰς τρεῖς
λεγεώνας, αἵτινες ὡς ἐρρήθη, ἐστρατοπέ-
δουν ἐν τῷ αὐτῷ στρατοπέδῳ, εἰς μίαν.
Ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη δὲν ἐγένετο
δεκτὴν, λόγῳ ἀντιζηλειῶν τῶν στρατιω-
τῶν· ἐκάστη λεγεὼν ἐζήτηι ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ
εἰς ἑαυτὴν τὴν ἑνωσιν ταύτην. Ἐλήφθη
τότε ἕτερον μέτρον. Τοποθετοῦσι εἰς τὸ
αὐτὸ μέρος καὶ τοὺς τρεῖς Ἀετοὺς τῶν
λεγεώνων, καὶ τὰς σημαίας τῶν συν-
τάγων. Συγχρόνως συσφραβεύουσι περίε-
κτον ὁριζοπλήθυνος, καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐ-
ρευνῶσι εἰς πᾶν Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον
τὸ τοῦ Βήμα, τοῦ Στρατηγοῦ (ὅθεν
συνεχ. εἰς διοικητὴς ἤσκει τὴν δικαστικὴν
ἐξουσίαν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἀξιωμα-
τιοδοσίαν), καὶ ἐννοοῦν ν' ἀναβι-

βάσουν τὸ Βῆμα τοῦτο εἰς τοιοῦτον ὕψος ὥστε νὰ εἶνε ὁρατὸν ἀπὸ πολὺ μακράν. Ἐνῷ ἤσυχολοῦντο εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν οἱ στασιάζοντες στρατιῶται, καταφθάνει ὁ ἀρχηγὸς τῶν τριῶν λεγεώνων, ὁ Ἰούνιος Βλῆσσας. Μέμφεται τοὺς στρατιώτας καὶ ἐμποδίζων τοὺς ἐργαζομένους κραυγάζει: «Χύσατε καλλίτερον τὸ αἷμά μου· θὰ εἶνε μικρότερον τὸ ἔγκλημα σας, ἂν φονεύσητε τὸν στρατηγόν σας, ἢ ἂν προδώσητε τὸν Αὐτοκράτορα σας. Ἡ ζωντανὸς θὰ ἐξασφαλίσω τὴν πίστιν τῶν λεγεώνων μου, ἡ νεκρὸς θὰ ἐπισπεύσω τὴν μεταμέλειαν αὐτῶν».

Οὐχ ἦπτον οἱ στρατιῶται ἐξηκολούθουν
τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, ἥτις προὐχάει. Τὸ
δικαστικὸν Βῆμα τοῦ Στρατηγοῦ, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ἐνησυχολοῦντο εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς
τὸ ὕψος τοῦ στήθους ἀνθρώπου. Ἀλλ' ἐπὶ
τέλους τὸ ἐγκατέλειψαν, πεισθέντες εἰς
τοὺς λόγους καὶ τὰς ἐπανελημμένας προ-
τροπὰς τοῦ Στρατηγοῦ. Τότε ὁ Βλέσσορ
μετὰ δεξιότητος καὶ εὐφυΐας ὁμιλεῖ πάλιν
πρὸς αὐτοὺς.

— «Οἱ στρατιῶται, λέγει, δὲν πρέπει μέ-
σασεις καὶ ἐξεγέρσεις νὰ ὑποβάλλωσι τὰς
ἐπιθυμίας αὐτῶν καὶ τὰ παράπονα πρὸς τὸν
Αὐτοκράτορα. Οὔτε οἱ προπάτορες ἡμῶν,
ὑπὸ τοὺς παλαιοὺς Στρατηγοὺς, οὔτε ὁ
ἐμεῖς αὐτοὶ ὑπὸ τὸν Αὐγουστον δὲν ὑπεβάλ-
λετε ποτὲ τοιοῦτου εἶδους ἀξιῶσεις. Εἴνε-
τάχα εὐπρεπές, εἶνε ἀνεκτόν, ν' ἀπευθύνε-
τε κατὰ τρόπον τοιοῦτον παράπονα καὶ ἀ-
ξιῶσεις εἰς τὸν προχθὲς μόλις ἀνελθόντα
εἰς τὸν θρόνον διάδοχόν του; Ἀλλ' ἐπὶ τέ-
λους, ἂν ἐπιμένετε νὰ ζητῆτε ἐν πλήρει
εἰρήνῃ, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ἐμφυλίων πολέμων
δὲν ἐζήτησαν οἱ νικηταί, διὰ ποῖον λόγον
πρὸς περιφρόνησιν τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς
ὑπακοῆς καταφεύγετε εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν
ἀναρχίαν; Ἦμπορεῖτε ἀξιόλογα νὰ ἐκλέξη-
τε μίαν ἐπιτροπὴν, ἥτις ν' ἀντιπροσωπεύ-
σῃ ὅλους ὑμᾶς καὶ νὰ ὑποβάλῃτε παρῶν
ἐννομιὰς τὰς ἀξιῶσεις ὑμῶν.

Οἱ στρατιῶται ἀμέσως ἐπευφημοῦντες ἐκλέγουσιν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν τὸν υἱὸν τοῦ Βλέσσου τοῦ σωματάρχου Στρατηγοῦ χιλιάρχον, καὶ τὸν ἐπιφορτίζουσι νὰ ζητήσῃ ἐξ ἀνόματος αὐτῶν παρὰ τοῦ πατρὸς του καὶ Στρατηγοῦ τὰς ἐξέξ παραχωρήσεις:

Ἀπόλυσιν ἀπὸ τῆς ἐνεργουῦ ὑπηρεσίας μετὰ θητείας 16 ἐτῶν, ἐπιφυλασσόμενοι καὶ ἀζητήσουσι καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἂν ἡ προαὐτῶν ἀξίωσις ἐγίνετο ἀποδεκτὴ. Ἡ τιμωρὴσις τοῦ Χιλιάρχου καὶ υἱοῦ Στρατηγοῦ κατευνάζει ὀλίγον τὰ πνεύματα, ἀλλ' αὐξάνει τὴν αὐθάδειαν τῶν στρατιωτῶν.

τιωτών, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐβλεπον τὸν υἱὸν τοῦ Στρατηγοῦ τῶν νὰ εἶνε ὁ συνήγορος τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν καὶ τῶν αἰτημάτων. Οἱ στρατιῶται ἐπέισθησαν οὕτω, ὅτι αἱ ἀπειλαὶ αὐτῶν ὑπῆρξαν ἱκαναὶ ν' ἀποσπάσωσιν ὅ,τι διὰ τῆς ὑπακοῆς αὐτῶν δὲν ἤθελον ποτὲ ἐπιτύχει.

Πρὸ τῆς ἀνταρσίας εἶχον σταλῆ λόχοι τινὲς εἰς Ναύπορτον (πόλις τῆς Πανωνίας ἐνθα ἡ ἄνω Λουβιάνα) πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ὁδῶν καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν ἔργων. Μόλις οἱ στρατιῶται τῶν λόχων τούτων ἐπληροφόρηθησαν τὴν ἀνταρσίαν τοῦ στρατοπέδου ἀφῆκαν ἀμέσως ὁδοὺς καὶ γεφύρας καὶ ἐξεστράφησαν εἰς λεηλασίαν. Ἡ πόλις τοῦ Ναυπόρτου, ἡ ὁποία τοὺς ἐφιλοξένει, ἐλεηλατήθη πρώτη. Οἱ ἐκατόνταρχοι τῶν λόχων τούτων προσεπάθησαν νὰ συγκρατήσουν τοὺς στρατιώτας. Ἐξυβρίσθησαν καὶ

ἐγίουχαίσθησαν καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐξυλοκοπήθησαν ἀγρίως. Ἰδίως ἡ μῆνις τῶν στρατιωτῶν ἐκορυφώθη ἐναντίον τοῦ Στρατοπεδάρχου Ρούφου Ἀουφιδένου. Τὸν καταβιάζον ἐκ τοῦ φορείου του, τοῦ φορτῶνουν εἰς τὴν ράχην τὰς ἀποσκευάς του, καὶ τὸν ἀναγκάζον νὰ βαδίζῃ περὶ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λόχων, ἐρωτῶντες αὐτὸν εἰρωνικῶς, ἐάν ἔφερεν εὐχαρίστως τὸ ἐλαφρὸν τοῦτο βάρος εἰς τὸσον μακρὰν πορείαν. Ὁ Ρούφος οὗτος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπλοῦς στρατιώτης ἦτο ἐκατόνταρχος, καὶ εἶτα προαχθεὶς εἰς διοικητὴν ἐζήτην νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν παλαιὰν αὐστηρότητα. Καὶ εἶχε γηράσει εἰς τοὺς κόπους καὶ τὴν ἐργασίαν, καὶ ἤξιον μετὰ περισσοτέρας αὐστηρότητος παρὰ τῶν στρατιωτῶν τοὺς αὐτοὺς κόπους εἰς οὓς καὶ αὐτὸς εἶχεν ὑποβληθῇ ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ

Πῶς ἀναφαίνεται ἐκ τῆς ἱστορίας. — Τί λέγουν οἱ θρύλοι καὶ τὰ τραγούδια. — Ἡ καταγωγή της. — Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐν Ρωσσίᾳ βασιλείας της. — Ἡ μετὰ τὴν εἰς Βυζάντιον. — Ἡ βάντισις εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πορφυρογεννήτου. — Τὸ ἔργον της ἐν Ρωσσίᾳ ἐν σχέσει μετὰ τὸν προσηλυτισμὸν. — Οἱ κληρονόμοι τῆς Ὀλγας. — Ὁ Βλαδίμηρος καὶ ὁ γάμος του μετὰ τῆς Ἀννης τῆς Πορφυρογεννήτου. — Ἡ ἐπιρροή τοῦ Βυζαντίου ἐπὶ τῆς Ρωσσίας.

ὑπὸ **ΜΑΡΙΑΣ Γ. ΚΑΡΑΤΖΑ**

(Ἡ «Νέα Ἐποχή» λογίζεται εὐτυχὴς δημοσιεύουσα τὴν περὶ τῆς Ἀγίας Ὀλγας, πρώτης Χριστιανῆς Βασίλισσας τῆς Ρωσσίας, ἱστορικὴν μονογραφίαν τῆς λογίας δεσποινίδος Μαρίας Γεωργ. Καρατζᾶ, θυγατρὸς τοῦ Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ κ. Γεωργίου Καρατζᾶ).

Μόλις εἰσῆλθον οἱ κώδωνες τῆς Φλωρεντίας...

Μία Βασίλισσα, με πρόσωπον καὶ ψυχὴν ἁγίας, ἄφησε τὸν κόσμον διὰ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Οὐρανῶν.

Τώρα ὅπου ἐξέλιπεν Ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πόσον θεομῶς ἠγάπησεν, ἐφεκκίδεται ἡ προσοχή ἐπὶ τῆς προγόνοῦ, χάριν τῆς ὁποίας ἔφερε τὸ γλυκὺ καὶ ῥομαντικώτατον ὄνομα Ὀλγα.

Ὁ ψήνυρος τῶν χρονικῶν καὶ τὸ ἀθάνατον ἄσμα τῶν αἰώνων θὰ μᾶς χαράξῃ τὴν δὸν διὰ ν' ἀνεύρωμεν τὸ ποιητικὸν τοῦτο ἄσμα τοῦ παρελθόντος.

Ποία ἦτο ἡ ἡμιθάλαρος ἡγεμονίς τοῦ ρῶ, τῆς ὁποίας τὴν μορφήν διακρίνομεν

εἰς τὰ βυζαντινὰ μωσαϊκά, περιστοιχιζομένην ἀπὸ τὸν φωτιστέραν τῆς ἀγιοσύνης;

Θολή, στυμμένη μορφή γυναικός, τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ἡ αἴγλη τοῦ ὀνόματος ἐξαπλοῦται ὅχι μόνον ἐπὶ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν ὁποῖον ἔζησεν, ἀλλ' ἀκόμη ἐπὶ τῶν μεταγενεστέρων αἰώνων, προσδώσασα τὴν σφραγίδα τῆς εἰς ἔν ἀπὸ τὰ μεγαλύνετρα κράτη τῆς ὑψηλίου, καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν ὅταν ἀρμόζει ὁ ἀφορισμὸς τοῦ BARRES:

Αἷμα, ἡδονὴ καὶ θάνατος!

Τὸ ὄνομά της ἀνακαλεῖ τὴν γοητείαν τῶν ζώων, τὸ μυστήριον τῶν πάγων, τὴν σιγὴν τῆς στέπης καὶ τὸν φλοῖσθον τῶν κυμάτων τοῦ Βόλγα!

Ἱστορία ἢ θρύλος ἡ ζωὴ της;

Εἶνε ὥς νὰ εὐρίσκειτο τις αἰφνιδίως αἰθνοῦσα τοῦ μεσαιωνικοῦ πύργου γιάρου Μοσκοβίτου καὶ νὰ ἤκουε ῥόησον τῶν BYLINES ἀπὸ τὰ ὅσων αἰδῶν, ἐνῶ διακρίνομεν λάμποντες εἰς τὸ λυκόφως, οἱ

ὅλοιο τοῦ Κρεμλίνου!

Ἀνατὰ καὶ μελωδικὰ ἤχει ἡ φωνὴ τῆς ἱστορίας καὶ γοργὰ καλπάζουν αἱ εἰκόνες τοῦ παρελθόντος, ὅπως τὰ σύννεφα ποῦ περνοῦν

Τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδασίλευεν εἰς τὸ Βυζάντιον ἡ ἐνδοξος Μακεδονικὴ Δυναστεία, οἱ κληρονόμοι τοῦ RURIK, τοῦ ἱερομοῦ αὐτοῦ θαλασσοπόρου καὶ κατακτητοῦ, ὅστις διασχίσας τὴν Βαλτικὴν, ὑπέταξε τὰς σλαβικὰς χώρας, ἡγεμόνευον εἰς τὸ Κίεθον.

Μία φοβερὰ προφητεία ἐξεπληρώθη τότε: Ὅφρις δηλητηριώδης ἐδηξεν εἰς τὴν πύοναν τὸν ἥρωα OLEG, καὶ ὁ πρίγκιψ, ὅστις ποτε, ὡς λέγεται, εἶχε κρεμάσει τὴν ἀσπίδα του ἐπὶ τῆς Χρυσῆς Πύλης τοῦ Βυζαντίου, ἐξέπνευσεν. Ἀνῆλθε τότε εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ ICOR, λαβὼν νύμφην μίαν κόρη τῶν πυχρῶν πεδιάδων τοῦ Βορρᾶ, τὴν Ὀλγαν.

Ἄν πιστεύσωμεν τὰς λαϊκὰς παραδόσεις, ἡ κόρη, ἡ ὁποία, χάριτι θεῆς, ἀνεθιδάσθη ἐπὶ τοῦ ἱσαρικοῦ θρόνου, ἦτο ὑψηλή, με δέμα κατὰλευκον καὶ ῥόδα εἰς τὰς παρειάς· εἶχεν ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς ὅπως τὰ νερὰ τοῦ DNIPIER καὶ μαλλιά χρυσὰ ὅπως οἱ στάχεις τῶν ρωσικῶν ἄγρων: Ἦτο Πεντάμορφη τῶν παραμυθιδῶν.

Μετὰ πάροδον ὀλίγων ἐτῶν, ὁ IGOR ἀπέθανεν, ἐγκαταλείπων τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν νεαράν του χήραν καὶ ἀφίνων αὐτὴν κηδεμόνα τοῦ μικροῦ τῶν υἱῶν Σιατισλάδ.

... Καὶ τότε σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὴν σκόνην τῶν παλαιῶν χειρογράφων, ἀπὸ τὰ χρυσὰ ἐδάφια τῶν μωσαϊκῶν, ἀπὸ τοὺς θρόλους καὶ ἀπὸ τὰ τραγούδια, προβάλλει, ὁλονὲν ζωηρότερον, μία ἐξαιρετικὴ, ἐνδιαφέρουσα καὶ αἰνιγματικὴ γυναικεία φρουσιονομία

Ἀγρία, δεοποτικὴ, γόησσα, αἰμοδόρος μυστικοπαθῆς, νεοφώτιστος, ἱσαδοστολος, ἁγία!

Ἡ Ὀλγα ὑπῆρξεν ἡ μαγευμένη λύρα, τὴν ὁποίαν ἡ Μοῖρα ἐξέλεξε διὰ νὰ παῖξῃ ἐν θεῶν τῆς ἔμνον!

Πῶς ἔζησε, πῶς ἐδασίλευσεν;

Ἐδεῖξε κατὰ τὸν βίον της τόλμην ἀνδρῶν, τὴν ἡρωϊκὴν, θέλησιν καὶ ἀποφασιστικὴν

... τοιχίζετο ἀπὸ ἐχθρούς. Μεταξὺ πρετέρων ἦσαν οἱ Δουλιανοί. Ὁ πρὸ ἐξήγησε τὴν χεῖρα τῆς Ὀλγας τῆς εἰρήνης. Ἐκείνη

μετὰ ταῦτα δὲ ἐπολιόκησε ἰσως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως

διέκριναν ποτε ὑπὸ τὸ ἀργυ-

ροῦν φῶς τῆς σελήνης τὸ σχῆμα νεαρᾶς γυναικός, ἱππευοῦσης λευκὴν φορβάδα, νὰ περιπολῇ τὰ τεῖχη καὶ νὰ ἐξέλθοι αὐτὴν ὡς νεοαῖδαν!.. Ἦτο ἡ Ὀλγα, ρεμβάζουσα καὶ διανοομένη ἐκδίκησιν! Ἐκαμε προτάσεις εἰρήνης εἰς τοὺς Κοροσενίους, ζητοῦσα νὰ τῆς χορηγηθῇ ὁ φόρος τριῶν σπουριτῶν καὶ τριῶν περσιτερῶν, ἀνὰ ἐκάστην οἰκίαν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐπληρώθη ὁ φόρος οἴσος, ἡ Τσαρίνα διέταξε νὰ δέσουν εἰς τὰ πτηνὰ πεπρωμένα στυπία καὶ νὰ τὰ ἀπολύσουν ὑπεράνω τῆς πόλεως. Τὰ πτηνὰ ἐπέταξαν καὶ μετέδωκαν τὸ πῦρ εἰς ὅλας τὰς κατοικίας! Μία μεγάλη κόκκινη λάμψις ἐφώτισε τὰ τεῖχη καὶ ἐχύθη, ὑπεράνω αὐτῶν, εἰς τὰς μεταγχολικὰς ἐκτάσεις... Ἡ πόλις μοιραῖως ἀπειροφώθη, οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς ὠδηγήθησαν ὡς σκλάβοι πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Τσαρίνας.

Ἰσως ἡ φοικαλέα ὄφρις τῆς πυρκαϊᾶς νὰ ἐπιοξένησε θάθειαν τινα αἰσθησὶν εἰς τὴν Σκύθην ἡγεμονίδα. Ἰσως ἡ τέφρα τῆς νεκρωθείσης πόλεως ν' ἀφύπνησε τὴν συνείδησιν εἰς τὰς ἀδύσσοις τῆς καρδίας τῆς κόρης τῶν σιελπῶν. Ἰσως ἐκ τοῦ πύρρος ν' ἀνεπήδησεν ὁ θεοπροδόλητος σπινθήρ τῆς εὐσπλαχνίας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Μήπως μετεμελήθη ἡ εἰδωλολάτρεϊς διὰ τὴν παραδειγματικὴν τῆς ταύτης σκληρότητα;

Ἦδη ἡ πῖσις τῶν Σκύθων εἰς τοὺς θεοὺς τῶν εἶχε κλονισθῇ. Βασίλειος ὁ Μακεδὼν εἶχεν ἀποστείλει ἱεραποστόλους διὰ νὰ προσηλυτίσῃ τοὺς ἀλλοδόξους καὶ μαζὺ με αὐτοὺς εἰσέδυσαν εἰς τὰς ρωσικὰς χώρας αἱ ἀγνῆτες τοῦ θεοῦ φωτὶς.

Ἡ Ὀλγα ἐζήτησε νὰ πεισθῇ καὶ αὐτὴ, ὅτι ὁ Περούν, τὸν ὁποῖον ἐλάσενον οἱ πατέρες της, δὲν ἦτο ὁ ἀληθὴς Θεός. Πρὸς τοῦτο ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἤδη εἶχεν ἀνατεῖλῃ ὁ νέος ἥλιος καὶ ὅστις ἐφύλαττε τὸν τριπλοῦν θησαυρὸν τῆς Θεογονίας, τῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ὁραίου.

Ἐγκατέλειπε τὴν πατρὸς καὶ νεοελώδη πατρίδα της καὶ ἀπεδήμησεν εἰς Βυζάντιον, εἰς τὴν τοῦ φωτός.

Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Βασιλίδαν τῶν Πόλεων μετὰ τοὺς συγγενεῖς της, μετὰ τὴν ἀκουσίαν της, μετὰ διὰ δαμά συμπατριωτῶν της, ἐμπόρων καὶ διεργητῶν, ἀφ' οὗ προσηγομένως διεσχιζεν ἐπὶ στολισμοῦ μεροξύλων τὸν Εὐξείνιον Πότον...

Σημεῖον χαρακτηριστικόν: οἱ Ρῶσοι δὲ ἐγγνώριζαν παρὰ τὰ μονόξυλα, ἐνῶ οἱ Βυ-

αυτοῦτου καὶ δὲν ἐγνώρισεν εἰμὴ τὴν τέφραν μίαν ἐγφιστικὴς ζωῆς μάτην ἀναλωθείσης. Τὸ μόνον ὀριστικὸν μᾶθημα εἶναι τὸ παράδειγμα. Ἰσως ὀλιγωτέραν σμασίαν ἔχει τὸ φευγαλέον ἀποτέλεσμα μίαν ἡμέραν παρὰ ἢ σταθερὰ χαρὰ τῆς μὴ ἀνταμειβομένης θυσίας, ἔστω καὶ ἂν τις ἠπατήθῃ. Τὰ χρονικὰ τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι πρὸ πάντων παροδικὰ καὶ ἡτται τὰς ὁποίας οἱ αἰῶνες μεταβάλλουν εἰς νίκας καὶ νίκαι αἱ ὁποῖαι ἐνίστε δὲν ἔχουν ἐπαύριον. Ἀνθρώποι θριαμβεύσαντες, ἐὰν ζήσουν πάρα πολὺ, δυνατόν νὰ ἴδουν τοὺς θριάμβους των καταρρέοντας, ἐνῶ ὁ ἡττημένος ὁ ὁποῖος δὲν ἀποδέχεται τὴν ἡττάν του δύναται πάντοτε νὰ ἐφορμήσῃ ἐκ νέου, ἀναλόγως τῆς τύχης, διὰ τὸ κακὸν του ἢ διὰ τὸ καλὸν του.

Τὸ ψυχολογικὸν πρόβλημα εἶναι πάντοτε ν' ἀποτελέσῃ τις ἰαν ἀρμονίαν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον τελείαν, ἐξ ἀνθρωπίνων δυσαρμονιών, διὰ τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον λογικῆς διεξαγωγῆς μίαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἡττον τακτοποιημένης δράσεως. Τὸ ζήτημα τοῦ ἀρχηγοῦ φαίνεται τὸ σπουδαιότερον. Πόσοι βασιλεῖς (κατ' ὄνομα ἢ κατ' ἰσχύν) ὑπῆρξαν χυδαῖοι αἰχμάλωτοι! Ποῖος ἔχει τὴν θέλησιν; Τοῦτο εἶναι συχνότατα τὸ μᾶλλον δυσδιάγνωστον. Εἴτε ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ εἴτε ἐκ τοῦ λαοῦ προέρχεται ἡ ἀνεπάρκεια, τὸ ἀποτέλεσμα εἴτε ἐκ τοῦ λαοῦ προέρχεται ἡ ἀνεπάρκεια, τὸ ἀποτέλεσμα τὸ αὐτό, ἐπεὶ δὲ οὐδὲν δύναται νὰ συντελεσθῇ ἀνευ κοινῆς συμφωνίας. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ Δημοσθένους, δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία. Ὁ ἀρχηγὸς ἦτο μέγας, οἱ στρατιῶται ἦσαν ἀνεπαρκεῖς. Τὸ μᾶθημα εἶναι σαφέστατον καὶ δὲν δύναται νὰ παραγνωρισθῇ.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ μετάσχη τις ἀνδρείας τῆς μάχης, μίαν πυρετώδη ἡμέραν, ἐὰν δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ καρτερήσῃ με ὅλην τὴν ψυχὴν του καὶ με ὅλην τὴν καρδίαν του. Ἡ καρδία ἡ ψυχὴ αὐτὴ ἔλειψαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ δὲ ἡ ὁρμὴ του ὑπῆρξε διαλείπουσα, εὐρεθέντες ἁπέναντι ὑπερμέτρων ἀντιπάλων δυνάμεων, δὲν ἀπήλυσαν τῆς εὐτυχούς ἐντυπώσεως τῆς συνεχείας! Ἡ ζωὴ εἶναι καρτερία. Ἡ Ἑλλὰς φλέγεται ἐξ ἰσχυροῦ, ἀλλὰ δὲν μᾶς ἀφίνει εἰμὴ τὴν τέφραν, τὴν πάντοτε θερμὴν, τῆς ὡραιότερας προσπάθειας τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Δημοσθένης, καὶ εἰς τὰ μεγαλεῖα καὶ εἰς τὰς λεπτομέρειας τῆς πατρίδος του, ἐγνώρισε πρὸ πάντων τὴν τραχεῖαν χαρὰν τοῦ ν' αὐτοδραματίζῃ ολόκληρος, χωρὶς ποτε νὰ ἐπαρθῇ, καὶ ποτε νὰ τὸν θίξουν καὶ αἱ σκληρότε-

ραι ἀπογοητεύσεις. Ὁ κόσμος εἶναι μία σύγκρισις δυνάμεων, ὅπου ὁ βριαυότερος δυνατόν νὰ εἴναι ὁ ἀσθενέστερος, καὶ δὲν διαθέτῃ τὸν χρόνον ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν τῆς ιδέας. Ὁ Δημοσθένης ἐθριάμβευσε μόνον μετὰ τὸν θάνατόν του. Ἀλλὰ οὐδὲ μίαν ὥραν τῆς ζωῆς του ἀμφέβαλε περὶ τοῦ μέλλοντος. Τί σημαίνει μία τυχαία ἡττα δι' ἐκείνον ὁ ὁποῖος τὴν θεωρεῖ μόνον ὡς προκαταρκτικὸν ὅρον τῆς ἐπιτυχίας;

Οἱ «ἐνδοδοὶ ἄνδρες» ἐφελκύνουν τὴν προσοχὴν μας, τόσο ἐπιβλητικώτεροι ὅσοι εἶναι ἀπώτεροι δηλαδὴ περισσότερον ξένοι πρὸς τὸ πλαίσιον τῶν συμφερόντων μας. Με αὐτοὺς αἱ ζωαὶ διάνοιαι δύνανται νὰ τοποθετηθῶν εἰς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας καὶ νὰ κατανοήσουν τὰ βαθέα κίνητρα τῆς ἀνθρωπότητος. Οὕτω ἀρκεῖ εἰς τὸν Πλούταρχον νὰ ἐκθέσῃ τὰς διακυμάνσεις μεγάλων βίων ἵνα μὴ ἀποκαλύψῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ρώμην μετὰ τὴν λήθην τοῦ Μεσαίωνα. Ἡ δύνατο νὰ βλέπῃ ἐκ τοῦ παραθύρου του τὸ πεδῖον τῆς μάχης ὅπου εἶχε κριθῇ ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ μολοντι ἦτο εἰς τῶν ἀνωτέρων ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του, δὲν κατενόησε πάντοτε σαφῶς τὰ ἴδια ἑαυτοῦ διδάγματα. Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα δὲν εἶναι εἰμὴ ὅτι τὰ κάμουν οἱ ἄνθρωποι, δὲν ἔχουν ἀξίαν δι' ἡμᾶς παρὰ διὰ τῆς ἐρμηνείας των. Ὅσον περισσότερον κοτῆτων τοῦ παρελθόντος, τόσο περισσότερον θὰ φωτίσωμεν τὰ θεάματα τῆς ζωῆς μας. Πόσον εἶναι ὅμοια καὶ πόσον διάφορα! Οἱ μεγάλοι βίοι διανοίγουν εἰς ἡμᾶς φωτεινάς λεωφόρους πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις.

Ἡ μακεδονικὴ περιπέτεια ἔχει τοῦτο τὸ ἀξιοθαύμαστον ὅτι θέτει ἀντιμετώπους τοὺς συμβολικοὺς προμάχους τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ παρελθόντος. Ὁ Δημοσθένης, μαχόμενος μέχρι θανάτου, ἐργάζεται διὰ τοὺς μέλλοντας πολιτισμοὺς — ὅμοιος μετὰ τὸν ἡττημένον Τιτᾶνα τοῦ Καυκάσου, ὁ ὁποῖος ἐκόμισε τὸ ἱερὸν πῦρ. Ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶναι πρότυπα κατακτατῶν καταδικασμένων ὑπὸ τῆς ἀταξίας καὶ ἰσχύος των νὰ κληροδοτήσουν μόνον τὴν ἀδυναμίαν εἰς τὰς ἐπερχομένας. Ὁ ἀληθὴς κατακτητὴς δὲν δύναται νὰ τελευτήσῃ ἄλλως ἢ ὡς ὁ Φίλιππος, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος ἢ ὁ Ναπολέων.

Ὁ Ἀβραὰμ Λίγκολν, ὁ ὁποῖος ἐτύχης τις Δημοσθένους, ἐτόλμησε νὰ εἰπῇ ὅτι οἱ ζῶντες δὲν ἔχουν τὴν δύ-

μήσουν τοὺς μεγάλους νεκρούς, ἀλλ' ὅτι δῆποτε νὰ τιμήσουν ἑαυτοὺς διὰ τῶν εὐγενῶν βίων οἱ ὁποῖοι ἐχάθησαν.

Τίς ἐνθυμεῖται σήμερον ὅτι ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων, εἰς ἄφρονος ἀλλὰ νικηφόρος Δημοσθένους, παγκοσμίως τιμώμενος ὡς ἱδρυτὴς μίαν τῶν ὡραιότερων πατρίδων, ὑπέστη, ὅταν ἔζη, τὴν ἐπίθεσιν πλήθους συκοφαντῶν καὶ ἤκουσε νὰ χαιρετᾶται ἢ ἐκ τοῦ δημοσίου βίου ἀποχώρησιν του ὡς ὁ περματισμὸς μίαν διεφθαρμένης καὶ ἀτίμου ἐποχῆς;

Ὁ Δημοσθένης ἔδρα ἐν μέσω τοῦ κατ' ἐξοχὴν νοήμονος λαοῦ, τοῦ ὁποῖου αἱ ἐπευφημίαι ἦσαν ὅτι κολακευτικώτερον καὶ ὁμῶς ἐν τῷ θριάμβῳ ἢ τῇ ἡττᾷ, ἐπέδειξε τὴν αὐτὴν ἀπλότητα, τὴν αὐτὴν σταθερότητα, πάντοτε. Ἦτο ἕτοιμος πάντοτε διὰ τὸ χειρότερον.

Εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του διετήρει πάντοτε ἀσβεστον τὴν ἐλπίδα ἢ ἐθεώρει ζήτημα τιμῆς τὴν διηνεκὴ ὑπερίσπισιν τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος τῆς ὁποίας εἶχε διασώσει τὸ ἰδανικόν; Νομίζω ὅτι εἰς τὴν ψυχὴν του τὸ ζήτημα δὲν ἐτέθη ποτὲ τόσο ταπεινά. Διετήρησεν ἀκαμπτον τὴν θέλησιν του μέχρις ἐσχάτων. Τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν. Εἶδεν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὅτι τὸ στρατιωτικὸν θάρρος ἐδαπανᾷτο εἰς μάτην ἐὰν τὸ πολιτικὸν θάρρος δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ θέσῃ εἰς κίνησιν. Ἡσθάνετο ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡττα διὰ μεγάλας καρδίας. Οὕτω δὲν ἐδοκίμασε τὴν ἀμφιβολίαν ἐπὶ τῷ θεάματι μίαν ιδεώδους ζωῆς ἢ ὁποία ἔχασε τὴν ὑπόθεσιν ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἠγωνίζετο. Εἶναι ἐν ἐκ τῶν ὡραιότερων μαθημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκληροδότησεν.

Ὁ Πασκάλ, ὁ ὁποῖος ἠσθάνετο τὰ πάντα, μᾶς δεικνύει τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ κόσμου ἐκβαλλομένης ἔξω τοῦ ἑαυτοῦ των τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας ἢ ὁποία ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ νὰ κρίνουν τὸν ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀφίνει ἐπεὶ ἐλεεινοὺς, πέσουν ἐκ τῆς ἐξουσίας, διότι οὐδεὶς τοὺς ἐμποδίζει νὰ σκεφθῶν τὸν ἑαυτοῦ. Ἡ σκέψις αὕτη τοῦ Πασκάλ μᾶς ἀναγγέλλει τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ἀντιλήψεως, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης, ὁ ὁποῖος ἀντιλήφθη τὰς ἀντιθέσεις τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰς ὁμᾶς τοὺς τῆς εὐσεύς του, εἶναι ἀτρίβος εἰς τὸν πόλεμον. Ὑπέφερεν, ἐπάλασεν, ἐπιδόθηκεν, ἐπιδόθηκεν πάντοτε εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ πλήρη θυσιάζειν. Ὁ Πασκάλ, ὁ ὁποῖος ἐπιδόθηκεν τῆς Καλαβρίας αἱ σκέψεις αὐταί. Ὑπεδέχθη ἀτα-

ράχως τὴν ἐχθρικὴν τύχην καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ὁποίας ἦτο ἀξίος.

Μᾶς δίδουν ἐν ἀνώτερον μᾶθημα αἱ τραγικαὶ ζωαί, εἰς τὰς ὁποίας ἕκαστος θὰ ἡδύνατο νὰ εὖθῃ θέμα σκέψεων διὰ τὸν ἑαυτόν του. Μᾶς δίδει μάλιστα ἐν ὅχι ὀλιγωτέρον ὡραῖον θέμα στοχασμοῦ ἢ ὑψηλὴ εὐγένεια σιωπηλῶν ζωῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀνταμειβὴ εἶναι ὅτι διαφεύγουν τὰ σχόλια τῶν μελλουσῶν μετριοτήτων. Ὅταν ὁ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς χαρακτηρίζει τὸν Δημοσθένην ὡς τὸν μέγιστον ῥήτορα πάντων τῶν χρόνων, εὐρίσκω τὸν ἐπαινον τοῦτον ἀνεπαρκῆ, διότι ὁ λόγος εἶναι μάταιος ἥχος ἀνευ τῆς πράξεως. Ὁ Δημοσθένης ὑπῆρξεν ἄνθρωπος, εἰς τὴν τελείαν σημασίαν τῆς λέξεως. Τοῦτο εἶναι ἀρκετόν. Καὶ μάλιστα εἶναι πολὺ.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΘΝΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ

(Σελίδες 469 — μετὰ πολλῶν εἰκόνων, ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΛΑΛΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ).

Ἐκλεκτὴ ἐκδοσις τοῦ Βιβλιεκδοτικοῦ οἴκου «Νέα Ζωή» τῆς Ἀλεξανδρείας. Τιμὴ δραχ. 60. Ἡ «Νέα Ἐποχή» διαθέτει σώματα ἀποστέλλουσα αὐτὰ ἐλεύθερα ταχυδρ. τελῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ὁ φίλος κ. Ν. Καρθούνης ἐξαιρῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Πρωίας» τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου βιβλίου ἔγραψε: «Εἶνε ἓνα βιβλίον ποῦ πρέπει νὰ διαβασθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας!» Ὁ διελθὼν τὰς σελίδας τῆς βιογραφίας τοῦ Παύλου Μελά, δύναται νὰ προσεπικυρώσῃ τελείως τὴν ἀποψιν αὐτὴν τοῦ φίλου λογιῶ. Κυρίως ἡ βιογραφία τοῦ Παύλου Μελά διαιρεῖται εἰς τρία μέρη: Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὰ ἐρῶν τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν στρατ. σχολὴν τῶν Εὐελπίδων καὶ τὴν ἐν τῷ στρατεύματι δρασίαν του τὴν πρὸ τοῦ 1897. Τὸ δεύτερον ἀφορᾷ ἀναμνήσεις — εἰς ἄκραν συγκινητικὰς — τοῦ πολέμου τοῦ 1897, ἡ ἀτυχία τοῦ ὁποῖου τόσο ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τοῦ ἀληθοῦς νήτου Μάρτυρος. Καὶ τὸ τρίτον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα συμβολὴν τοῦ ὡραίου πρωταγωνιστοῦ καὶ τὰς λεπτομερείας τοῦ ἡρωικοῦ τέλους του.

Μέσα ἀπὸ τὰς στοιχικὰς πρὸς τὴν σύζυγον του ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου Μελά, τῶν ὁποίων ἐνίστε ἡ περιγραφικὴ προσεγγίζει τὰ ὅρια

τοῦ λυριτικοῦ, δὲν διακρίνεται μόνον ὁ τρυφερός σύζυγος καὶ πατήρ, ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ πατριώτης, ὁ δονούμενος ἐκ τῶν ἱερωτέρων πατριωτικῶν παλμῶν, ὁ ἥρωας, καὶ ὁ περιφρονητῆς πάσης δοκιμασίας καὶ παντὸς κινδύνου, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγαλεπήβολος ἐθνικιστής, ἰσάξιος τοῦ ἄλλου Μάρτυρος, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἱωνοῦ Δραγοῦμη, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐν Μακεδονίᾳ ἐθνικὴ του δράσις διαγράφεται ἐπίσης ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Ἐμφανίζεται ἐπίσης ἐν μικρογραφίᾳ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ καὶ ἡ δράσις τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρίας, ἥτις ἐπαίξει σπουδαιότατον ρόλον κατὰ

τὸν πόλεμον τοῦ 1897 καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου εἰς ὃν μετείχον ἐνεργῶς ἄνδρες ἐθνικοὶ μεγάλοι, ὡς οἱ ἀείμνηστοι Στέφανος Δραγοῦμης, Γεώργιος Μπαλτατζής, Δ. Καλαποθάκης καὶ ἄλλοι.

Τὸ θαυμάσιον τῷ βιβλίῳ μισεῖ ἡ γλώσσα τοῦ ταξινομήσαντος τὰς ἐπιστολάς τοῦ Παύλου Μελά καὶ τοῦ γράψαντος περὶ τῶν σπουδῶν του. Ἀφοῦ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου εἶνε γραμμέναι εἰς γλῶσσαν ὥραϊαν, καταληπτὴν ἀπὸ ὅλων, τὴν γλῶσσαν τῶν ἐφημερίδων, διατὶ ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ ἀνομοιότης αὐτή;

μς.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΓΟΥΝΑΡΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τῆς «Νέας Ἐποχῆς»

«Δυνάμει τοῦ νέου περὶ Τύπου Νόμου, ἡ ἐκδοσις τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τοῦ Δημ. Γούναρη ἀπαγορεύεται».

Τὰς διατάξεις τοῦ νέου τούτου νόμου, περὶ οὗ ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀσχυλεῖται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐδομαδίαν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν προέβημεν εἰς σχετικὸν διάδημα παρὰ τῇ Κυβερνήσει, παραστήσαντες ὅτι σκοπὸς ἡμῶν ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Ἱστορίας τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, οὕτινος ὀλόκληρος ὁ βίος αὐτοῦ ὑπῆρξε μία ἀδιάλειπτος σειρά ὑπερύχων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, δὲν ἦτο ἡ ἀναμύλησις τῶν πολιτικῶν παθῶν, ἀλλ' ἡ δικαιώσις τῆς ἱστορίας Ἐκείνου Μνήμης διὰ τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ παραθέσεως τῆς πολιτικῆς δράσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἄκρῃ ἀντικειμενικότητι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων, ὧν τὰ πλεῖστα εὑρίσκονται δημοσιευμένα εἰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

Ἡ Κυβέρνησις συμφωνοῦσα εἰς τὴν ἀποψιν ἡμῶν ταύτην, φαίνεται διατεθειμένη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κυκλοφορίας τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας εἰς ΒΙΒΛΙΟΝ καὶ οὐχὶ τμηματικῶς εἰς φυλλά-

δια.

Οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ οἱ καταβαλόντες τὰς συνδρομὰς τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τοῦ Β' ἔτους, καὶ ἐκείνοι οἵτινες ἐνεγράφησαν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Ἱστορίαν Γούναρη καὶ κατέβαλον τὰς συνδρομὰς των, θὰ λάβωσι εἰδικὸν δελτίον δι' οὗ θ' ἀναγνωρίζεται ἡ ὑποχρέωσις ἡμῶν πρὸς ἀποστολὴν αὐτοῖς τῶν ὑπὸ ἐκδοσιν ὑπολοίπων φυλλαδίων τῆς Ἱστορίας Γούναρη.

Ὅσοι δὲ προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων 13 φυλλαδίων ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα ἐφημερίδων θὰ εἰδοποιηθῶσι διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἅμα τῷ πέρας τῆς ἐκτυπώσεως, νὰ προμηθευθῶσι τὰ ὑπόλοιπα φυλλάδια παρὰ τῶν αὐτῶν πρακτορείων.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ ἀγνώσται ἡμῶν δὲν θὰ στερηθῶσι τοῦ ἔργου τούτου, διὰ τὸ εἶναι κατεβλήθησαν διατεθειμένοι ἀνελήφθησαν ὑπὸ ἐναντι αὐτῶν πρὸς ἃς ἀνέμεν μετ' ἀπολύτου σεβασμοῦ.

Μετὰ τιμὴν
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. Μ.
Τυπογραφικὰ Καταστήματα
«ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

ΜΕΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΜΟΝΟΝ 50.000 ΑΡΙΘΜΟΙ

ἐκ τῶν ὁποίων 30,000 κερδίζουν δοχ. 33,000,000

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ

Διὰ τοὺς ἐργάτας θὰ εἶναι τὸ σπιτάκι των στὴν ἐξοχή.
Διὰ τοὺς ὑπαλλήλους θὰ εἶνε ἡ ἀποκατάστασις εἰς ὥρατον διαμέρισμα.
Διὰ τὰς δεσποινίδας θὰ εἶναι ἡ προῖκα των.
Διὰ τοὺς ἄστοὺς θὰ εἶνε ἡ εὐμάθεια.
Διὰ τοὺς ἐπιχειρηματίας θὰ εἶναι νέα κεφάλαια.
Διὰ τοὺς εὐπόρους θὰ εἶναι ἡ ἀφθονία.

ΜΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ 6 ΔΡΧ. ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΘΑ ΔΥΝΗΘΗΤΕ Ν' ΑΣΦΑΛΙΣΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡ. ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΠΑΠΑΡΟΓΟΠΟΥΛΟΥ 9.

Τὰ γραμμάτια πωλοῦνται ἐπίσης εἰς ὅλα τὰ καταστήματα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων, τὴν Ἑταιρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τοὺς λοιποὺς πρῶτορας τῆς Ἑταιρίας τοῦ Λαχείου.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Κεφάλαιον Δοχμαὶ 10,000,000

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 12-69

Δ)ΝΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

6%
8%
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ — ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΞΕΝΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΕΑΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1926

ΑΓΓΛΙΚΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ

ΦΙΝΤΕΞ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

PENDLE & RIVETT ΛΙΜΙΤΕΔ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ ΧΟΥΔΕΡΣΦΙΛΔ & ΣΚΩΤΙΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Μέγαρον Ἐρμού ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚῇ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚῇ

Εὐρίσκονται ἐπίσης εἰς τοὺς καλυτέρους ἐμποροπό-
λεις τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Εἰδικὴ ὑπηρεσία ἀποστέλλει δείγματα τῷ αἰτοῦντι.

Παραγγέλαι δεκταὶ οἷα σδὴ ποτε ποσότητος ἀποστελλό-
μεναι ἢ ἐξ Ἀθηνῶν ἢ ἐκ Λονδίνου.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΦΙΝΤΕΞ (ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ)

Ἐγγνώμεθα ὑπευθύνως ὅτι τὰ ὑπὸ τὸ κατατεθὲν
σῆμα **ΦΙΝΤΕΞ** κασμήρια, προϊόντα τῶν ἐν Huddersfield
(Ἀγγλίας) ἐργοστασίων μας εἶναι κατασκευασμένα ἀπὸ
τὰ ἐκλεκτότερα ὑπάρχοντα ὕλινά καὶ ἐπεξεργασμένα μετὰ
τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ἐπιμελείας καὶ τελειότητος.

Ὅλα τὰ ὑφάσματά μας τὰ φέροντα εἰς τὰ ἄκρα κεντη-
μένον τὸ σῆμα **ΦΙΝΤΕΞ** εἶναι τελείως ἡγνυημένα εἰς τοὺς
ἀγοραστὰς τόσο διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρωματισμοῦ των,
τὴν ἀπαλότητα τῆς ἀφῆς, καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν των ἀντο-
χήν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀμεμπτόν τεχνικὴν των ἐκτέλεσιν.

PENDLE & RIVETT LTD